

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ด้านการคัดแยกผู้เสียหายของผู้เกี่ยวข้องกับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จำนวน 177 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test และค่าเอฟ F-test สรุปผลการศึกษา มีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 36.85 ปี และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยส่วนใหญ่มีตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน และมีระยะเวลาทำงาน 1-5 ปี นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาเฉลี่ยเท่ากับ 9.61 ปี และเคยได้รับการอบรมในเรื่องการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ สำหรับภาพรวมความรู้ในเรื่องความหมายของการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีความรู้ระดับสูง ส่วนภาพรวมของความรู้ด้านขั้นตอนในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อยู่ในระดับสูง สำหรับภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้ปฏิบัติงานการขาดทักษะการจำแนกผู้เสียหาย และมีสถานที่ไม่เหมาะในการคัดแยกผู้เสียหาย ซึ่งอยู่ในระดับมาก การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับปัญหาอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษามีระดับปัญหาและอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่แตกต่างกันอย่างระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ควรมีการเพิ่มทักษะในด้านการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ในเรื่องขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในกรณีที่ เป็นผู้เสียหายและไม่ใช่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ นอกจากนี้ควรมีการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งอาจทำได้ในรูปแบบของกรณีศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และสร้างทักษะประสบการณ์การทำงาน และควรจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านในการคัดแยกผู้เสียหายและมีการกำหนดบทบาทให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน และลดความผิดพลาดในการดำเนินงานคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้น้อยลง